

НОВЫ ЧАС

novychas.info

• КУЛЬТУРА • ГРАМАДСТВА • ЭКАНОМІКА
• ЛЮДЗІ • ПАДЗЕІ • ФАКТЫ

Фемінісцкая
вясна,
якая прыйшла
ўвосень стар. 13

4 НАВАТ НЕ ДУМАЙЦЕ ЗДАЦЬ МАРЫУПАЛЬ

Майдан выклікаў у марыупальцаў раздражненне, яго перамогу ўспрынялі як уласную паразу. Анексію Kryма сустрэлі з радасцю, з'яўленне ДНР — з энтузіязмам... Амаль тры месяцы існавання ў ДНР гэты энтузіязм моцна астудзілі

5 АЛЕГ БАСІЛАШВІЛІ: «БЫКАЎ — ВЯЛКІ ПІСЬМЕННІК»

Быкаў быў першы — ён як вяршыня піраміды

6 АЛЕСЯ ПАЛУЯН: «ЛЮДЗЯМ ЁСЦЬ ЧАМУ ПАВУЧЫЦЦА У САБАК»

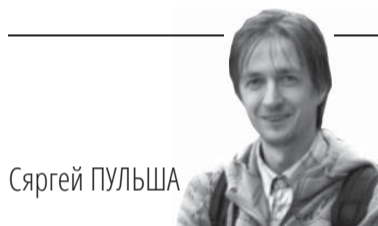
У нашай краіне развіццём каністэрапіі — метадам лячэння і рэабілітацыі з выкарыстаннем спецыяльна выбраных і навучаных сабак — займаюцца лічаныя людзі. Адна з іх — Алеся Палуян.

14-15 ДУБЛІНСКІЯ НАТАТКІ

Чым прываблівае Ірландыя? Морам і маляўнічымі пейзажамі. Ірландскай гасціннасцю, кельцкімі легендамі. Музыкай і танцамі. Ці змагарнай гісторыяй? Гэты брэнд, у адрозненне ад іншых, не прадстаўлены на сувенірах.

Хто першы «тармазне» ЕАЭС?

Чым бліжэй ратыфікацыя дамовы аб Еўразійскім эканамічным саюзе, тым больш жадання ў «саюзнікаў» адзін аднаго падмануць

Сергей ПУЛЬША

Расійскія «думцы» спадзяюцца, што ратыфікацыя дамовы пра ЕАЭС пройдзе «без сучка, без задоринки». Кіраўнік камітэта Дзярждумы па справах СНД і еўразійскай інтэграцыі Леанід Слуцкі паведаміў пра графік зацвярджэння дакумента. Дзярждума яго ўжо ратыфікавала. Першымі днямі кастрычніка гэтае пытанне разгледзеў парламент Казахстана, і 7 кастрычніка, меркавана, тое ж зробіць Палата прадстаўнікоў Беларусі.

Але ўсё не так проста. Напярэдадні адкрыцця чарговай сесіі Нацыянальнага сходу Аляксандр Рыгоравіч пагутарыў з парламентарамі. Паводле яго слоў, пры фармаванні дагаворна-прававой базы Еўразійскага эканамічнага саюза дэпутаты павінны стаяць на варце інтарэсаў Беларусі.

«Нам з вамі, можа, нават у бліжэйшы час, у гэтыя дні, прыйдзеца працаваць над ратыфікацыяй адпаведных міжнародных пагадненняў. І ваша задача — з ужываннем усіх парламенцкіх інструментаў садзейнічаць фармаванню дагаворна-прававой базы Саюза, пры гэтым трэба стаяць на варце нашых інтарэсаў», — заявіў Лукашэнка. І запатрабаваў: «Калі вы будзеце бачыць, што дзесьці дапушчана памылка пры падрыхтоўцы гэтага дакумента (Дамовы аб ЕАЭС), а ён вельмі важны, вы, калі ласка, інфармуеце і мяне ў тым ліку і не спыняйцеся ні перад чым, абараняючы інтарэсы беларускай дзяржавы».

То бок, парламенту празрыста намякнулі — можаце і не ратыфікаваць гэты дакумент, прынамсі, падумаць і не спя-

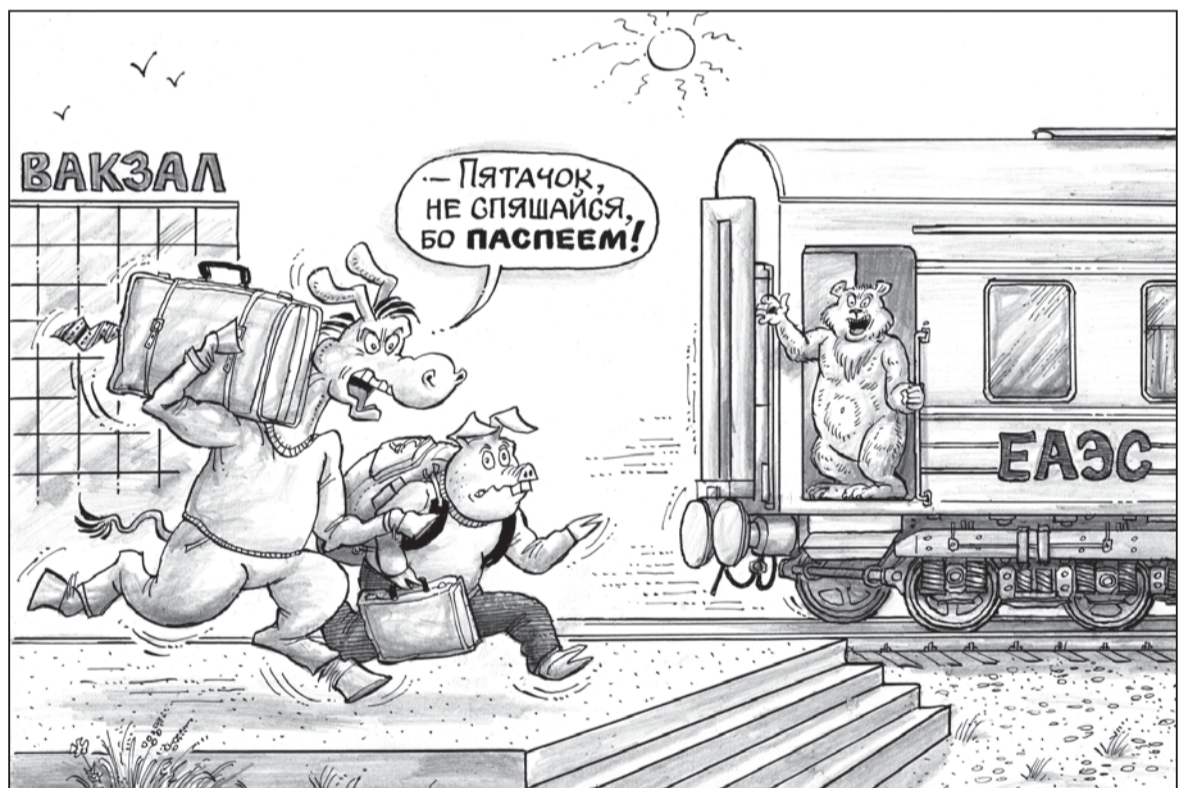
шайцеся. Прапанова «падумаць» над інтэграцыйным праектам — гэта нешта новае ў практыцы беларускага кіраўніка. Раней ён проста «на ўра» і без асаблівых ваганняў падмахваў усе паперкі з чароўным словам «інтэграцыя».

А звязана гэта, як заўсёды, з грашыма. Дакладней, з так званым «нафтавым манеўрам» Расійскай Федэрацыі.

Разам са стварэннем ЕАЭС Лукашэнка і Пуцін дамовіліся, што паступова з Беларусі здымаюцца плацяжы ў бюджэт Расіі экспартнай пошліны за продаж нафтапрадуктаў, зробленых з расійскай нафты. Гэтая сума складае \$3–4 мільярды ў год. У 2015 годзе з гэтай сумы ў Беларусі павінны застацца \$1,5 мільярда, а потым, паступова — і ўсе грошы экспартнай пошліны. Нас гэта цалкам задавальняе.

Але Расія таксама не хоча губляць такія грошыкі, тым больш у такі напружаны час, калі трэба карміць новаздабыты Крым і падкідваць зброю і наймітаў Данбасу. Таму расійцы прыдумалі «нафталы манеўр». Сутнасць яго ў тым, што экспартныя пошліны на нафту і нафтапрадукты істотна зніжаюцца, а замест іх увозіцца падатак на здабычу карысных выкапняў. То бок, нафта ўнутры Расіі даражэе, і адпаведна, даражэе і для нас. А экспартныя пошліны, на якіх мы мелі намер зарабіць прынамсі \$1,5 мільярда, імкнуцца да нуля, і ні пра якія мільярды гаворка ўжо не ідзе.

Зразумела, што сваім нафтаперапрацоўшчыкам Расія страты кампенсуе. А што выйграем мы? Ды нічога, акрамя стратаў. Дулю з маслам. Таму Аляксандр Рыгоравіч заслаў у Маскву звыклага «нафтагазавога перамоўшчыка» — Уладзіміра Сямашку, каб той дамовіўся наконт кампенсацыі стратаў ад «нафтавага манеўру», і просіць дэпутатаў «падумаць» над дакументам.

«Мы павінны ад гэтага (ЕАЭС) атрымаць больш, чым мы маем на сёння. Я не кажу пра нейкія грошы ад Расіі і гэтак далей. Мы павінны рабіць такія крокі, якія прыносяць карысць. У адваротным выпадку, навошта, калі гэта нічога не дае?» — дакладна паставіў задачу кіраўнік дзяржавы.

Пытанні да ЕАЭС і персанальна да Пуціна ёсць і ў Казахстане. Не так даўно расійскі лідар заявіў, што «Назарбаеў — унікальны чалавек, стварыў дзяржаву там, дзе яе ніколі не было». Адмаўленне дзяржаўнасці Казахстана выклікала моцнае абурэнне ў гэтай краіне, тым больш, што ўсе ведаюць — менавіта з гэтага пачалася вайна ў мацерыковай Украіне. У адказ Нурсултан Абішавіч заявіў, што ягоная краіна можа і выйсці з ЕАЭС, хаця пакуль выходзіць няма адкуль.

Незадаволены Казахстан і тым, што Расія актыўна прапіхвае ў новае міждзяржаўнае

ўтварэнне Арменію. Нягледзячы на тое, што Арменія не была ў Мытным саюзе, і «правілы гульні» на гэтай прасторы не ведае. Казахская газета газета «Айкакан Жаманак», спасылаючыся на свае інсайдерскія крыніцы ў МЗС Казахстана, напісала, што Арменія і Расія папярэджаныя па дыпламатычных каналах: магчыма, да 10 кастрычніка Казахстан «не паспее» прыйсці да канчатковага рашэння па пакеце аб уступленні Арменіі ў ЕАЭС.

Менавіта 10 кастрычніка ў Мінску павінна прайсці сустрэча кіраўнікоў Расіі, Беларусі і Казахстана. Як піша «Расійская газета», на ёй плануецца заявіць, што «тры краіны завяршылі ратыфікацыю і гатовыя да ўступлення Дамовы аб ЕАЭС у дзеянне з 1 студзеня 2015 года».

Але і ў Казахстане, і ў Беларусі — двухпалатныя парламенты. Ратыфікацыя Дамовы пра ЕАЭС ніжняй палатай яшчэ не азначае аўтаматычнае ўступленне да-

мовы ў дзеянне — яна павінна быць зацверджаная ў вышэйшай палатце.

Такім чынам, да азначанай даты можа «не паспець» не толькі Казахстан, але і Беларусь. Ужо вядома, што адразу Палата прадстаўнікоў Дамовы аб ЕАЭС не ратыфікуе. Яшчэ час на зацвярджэнне гэтай ратыфікацыі спатрэбіцца і Савету рэспублікі. Але, улічваючы «лёсаноснасць» дакумента, як казаў герой фільма «Іван Васільевіч мяняе прафесію», — «такія пытанні адразу ж не вырашаюцца».

Што ж будзе рабіць Лукашэнка на сустрэчы з Пуціным і Назарбаевым 10 кастрычніка? А нічога. Развядзе рукамі і скажа: «Гэта не я, гэта парламент, а парламент у Беларусі незалежны». І не адкрые нічога новага. Тая ж пазіцыя ў яго была і застаецца па прызнанні незалежнасці прарасійскіх Абхазіі і Паўднёвай Асеціі. Лукашэнка ў свой час бажыўся іх прызнаць, але ж парламент супраць.

ТЫДНЁВЫ АГЛЯД

Навучылі на сваю галаву

Сяргей САЛАЎЕЎ

Беларусь з'яўляецца краінай-вынаходніцай самых розных хітрыкаў і «супрацьхітрыкаў». Мы ці то інтэграцыю замуцім, ці то разбаўляльна-растваральны бізнэс. Але раней чамусьці ніхто не пераймаў наш досвед у гэтай галіне. Зараз нарэшце карысьць ад нашай «хітразробленасці» атрымала Расія.

была з літоўскай рэгістрацыяй, прычэп — з калінінградскай, а кіроўца — беларусь.

А што вы хацелі, спадар Данкверт? Забылі, у які час жывяце? Гэта і называецца — «глобалізацыя»!

На перамовах па гэтым пытанні ў Маскву з'ездзіў міністр сельскай гаспадаркі і харчавання Беларусі Леанід Заяц. Але мы не разлічваем на тое, што «харчовы Кландайк» з расійскім эмбарга будзе цягнуцца да бясконцасці.

На тыдні Аляксандр Лукашэнка запатрабаваў ад урада «акуратнага падыходу» да стварэння дадатковых магутнасцяў па перапрацоўцы сельгаспрадукцыі. Бо, па ягоным меркаванні, у выпадку адмены Расіяй забароны на імпарт прадуктаў харчавання з шэрагу краін яны могуць стаць незапатрабаванымі. Значыць, беларускі кіраўнік ведае нешта наконт магчымай адмены «харчовага эмбарга» ў Расіі.

Што тычыцца аўтамабіляў, то, як і абяцаў «Белнафтахім», паліва, прывязанае да долара, падаражэла. Але падаражэла яно неяк дзіўна. З 1 кастрычніка кошт бензіну Аі-92-К5-Еўра ўстаноўлены ў памеры, эквівалентным 1 долару ЗША за 1 літр. Але ў «Белнафтахіма», аказваецца, свой курс долара. Тады, як афіцыйна «зялены» каштуе 10.590 рублёў, гэтая кантора ўстанавіла кошт літра эталоннага бензіну ў 10.600 рублёў. Дробязь, 10 рублёў, але непрыемна. Хто ж дасць гарантыю, што потым «белнафтахімаўскі долар» не адарвецца ад афіцыйнага курсу на сто, дзвесце, тысяч рублёў? Калі ў іх ужо зараз такія апетыты?

Так што трэба перасаджвацца на ровары. Тым больш, што для гэтага зараз ствараецца ўсё больш і больш умоваў. У Мінску ДАІ на рэгуляваных скрыжаваннях будзе выкарыстоўваць новую разметку зялёнага колеру для інфармавання кіроўцаў аб перасячэнні з веласіпедным пераездам.

«Разметка будзе прыцягваць увагу кіроўцаў, інфармаваць веласіпедыстаў і пешаходаў аб паасобных зонах перасячэння праезнай часткі. Такое новаўвядзенне актыўна выкарыстоўваецца ў многіх краінах свету, аднак колер разметкі ў кожнай краіны свой», — га-

ворыцца ў паведамленні прэс-службы ДАІ. Пілотны праект будзе рэалізаваны на праспекце Пераможцаў. Зялёная разметка таксама будзе наносіцца пры будаўніцтве новых светлафораў.

Цікава, што зялёная разметка ўводзіцца зараз, а не вясной. У сувязі з гэтым не менш цікава, колькі грошай на гэты «пілотны праект» выдзяляецца з бюджэту? Таму што ўсім вядома — зараз восень, настаюць дажджы і халоды. Потым пойдзе снег, і праровары трэба будзе забыцца. А ўвесну, разам са снегам, з дарог сыдзе не толькі «пілотная», але і звычайная разметка. І будзем мы, не дачакаўшыся вынікаў эксперыменту, па другім разе фарбаваць асфальт у зялёны колер.

А «лішніх» грошай на гэта ў нас няма. Міністэрства фінансаў краіны агучыла невясёлую статыстыку — дзяржаўны доўг Беларусі расце. На 1 верасня 2014 года ён склаў 178,8 трыльёна рублёў і павялічыўся з пачатка года на 24,8 трыльёна рублёў, або на 16,1%.

Такім чынам, нам трэба зараз берагчы кожную капейчыну. Гэта разумее кіраўніцтва дзяржавы. У прыватнасці, на гэтым жа тыдні Аляксандр Рыгоравіч папярэдзіў: неабгрунтаванага росту заробкаў не будзе.

«Я, як і вы, вельмі зацікаўлены ў тым, каб падтрымліваць насельніцтва. Але я публічна і часам у жорсткай форме звяртаю ўвагу на тое, што дзяржава не ствараецца для таго, каб карміць каго-небудзь, хто не вельмі хоча на сябе працаваць», — заявіў Лукашэнка на сустрэчы з дэпутатамі.

«Трэба мець на ўвазе, што мы зараз перажываем не лепшыя часы ў сувязі з зацяжым эканамічным крызісам. Гэта нават не крызіс — асобныя дзяржавы нахільваюць увесь свет, каб вырашыць некаторыя праблемы. Вядома, нам цяжка супраціўляцца. Нам трэба прыстасавацца і выжыць у гэтай сітуацыі. Таму весці сёння размовы аб масіраваным павелічэнні заробатнай платы не прыходзіцца. Гэты перыяд трэба спакойна перажыць», — рэзюмаваў Лукашэнка.

Падобна, што сацыяльнай скіраванасці асобна ўзятай дзяржавы ў цэнтры Еўропы прыходзіць павольны, але ўпэўнены канец.

ФІГУРЫ ТЫДНЯ

Уладзімір Макей

Міністр замежных спраў Беларусі паехаў у ААН распавядаць пра правы дзіцяці. Але дзеткі, бачна, падраслі. 30 верасня з трыбуны Генеральнай Асамблеі ААН кіраўнік МЗС краіны Уладзімір Макей заявіў, што афіцыйны Мінск выступае супраць навязвання краінам чужых палітычных і эканамічных мадэляў, а таксама культурных пераваг.

Ён адзначыў, што «моцныя гэтага свету» працягваюць «лічыць, што менавіта іх бачанне і мадэль развіцця з'яўляюцца ўніверсальнымі». «Яны і не пытаюцца ў астатніх, ці падабаюцца ім, напрыклад, так званая ліберальная дэмакратыя, — працягнуў міністр. — Астатніх проста ставяць перад выбарам: альбо прымайце «рэцэпты», або рыхтуйцеся да наступстваў — пагрозаў, санкцый, «каляровых рэвалюцый».

Ён таксама звярнуў увагу на новыя небяспечныя тэндэнцыі. «У прыватнасці, нас прымушаюць адмовіцца ад каштоўнасцяў традыцыйнай сям'і і замест іх прызнаць разнастайнасць формаў гэтага інстытута. Іншымі словамі, нас спрабуюць пазбавіць нашай душы. Гэта іншы спосаб падпарадкаваць капіталу няўгодных, зрабіўшы іх бяздушнымі рабамі», — папярэдзіў кіраўнік МЗС Беларусі.

Сапраўды, праблема «нетрадыцыйных» сем'яў — тое, што павінна найбольш хваляваць міністра замежных спраў!

Анатоль Міхайлаў

Калісьці хадзіла такая показка: «Лукашэнка надакучыла быць прэзідэнтам. Караная прызначаная на чацвер». Але першым спраўдзіў гэтую показку стваральнік ЕГУ акадэмік Анатоль Міхайлаў. Ён больш не рэктар Еўрапейскага гуманітарнага ўніверсітэта. Ён зараз ягоны прэзідэнт.

Пасля больш чым дваццаці гадоў працы рэктар-заснавальнік ЕГУ акадэмік Анатоль Міхайлаў прыняў прапанову заняць новаствораную пасаду прэзідэнта ўніверсітэта, паведамляе прэс-служба ўніверсітэта.

«Анатоль Міхайлаў — выбітны дзеяч у галіне адукацыі, чья роля як кіраўніка была ключавой і ў справе стварэння ЕГУ ў Мінску, і потым для яго аднаўлення ў выгнанні пасля гвалтоўнага закрыцця беларускімі ўладамі. Я рады, што цяпер ён працягне сваё цеснае супрацоўніцтва з універсітэтам як старшы саветнік і выкладчык», — заявіў прафесар Дэніэл Таршыс, старшыня кіруючай Рады ЕГУ.

Паводле інфармацыі прэс-службы, неўзабаве ў ЕГУ будзе аб'яўлены конкурс на пасаду рэктара. Часова выконваць абавязкі рэктара будзе прафесар Дэвід Полік.

Аляксандр Ермаковіч

Трэнер БАТЭ Аляксандр Ермаковіч выдатна падрыхтаваў сваю каманду і вывёў яе з «псіхалагічнага піке».

30 верасня БАТЭ правёў чарговы матч групавога этапу футбольнай Лігі чэмпіёнаў. На «Барысаў-Арэне» яны прымалі «Атлетык» з Більбаа (Іспанія), які ў першым туры згуляў унічыю 0:0 з данецкім «Шахцёрам». БАТЭ, як вядома, пацярпеў у гасцях разгромнае паражэнне ад «Порту» — 0:6.

Напярэдадні матчу галоўны трэнер БАТЭ Аляксандр Ермаковіч неаднаразова падкрэсліў, што ў каманды ёсць жаданне рэабілітавацца перад сваімі заўзятарамі. «Хочацца рэабілітавацца пасля няўдалай гульні ў Партугаліі. Перш за ўсё нам хочацца самім даказаць, што мы можам гуляць і супрацьстаяць добрым камандам, добрым футбалістам у Еўропе. Таму мы поўныя рашучасці рэабілітавацца і будзем старацца зрабіць усё, што ад нас залежыць». Па словах Ермаковіча, ён верыць у футбалістаў і спадзяецца, што яны псіхалагічна справяцца з няпростай сітуацыяй.

І яны справіліся. БАТЭ перамог «Атлетык» з лікам 2:1. Варта заўважыць, што БАТЭ выйшаў на гульню без лідараў. Траўмаваны капітан Дзмітрый Ліхтаровіч, а месца цэнтру паўабароны нечакана заняў малады Яўген Яблонскі. Намеснікам Радзіванава ў нападзенні з'явіўся Мікалай Сігневіч. А ролю атакуючага паўабаронцы заняў Аляксандр Карніцкі. І гэта не перашкодзіла камандзе разграміць «Атлетык»!

Алег Басілашвілі: «Быкаў — вялікі пісьменнік»

Сяргей ШАПРАН

Выдатнаму расійскаму акцёру Алегу Басілашвілі — 80. Вялікі талент, бліскучыя, запамінальныя ролі ў тэатры і кіно і, нарэшце, годнае жыццё... Мы гутарылі з Алегам Валяр’янавічам у чэрвені 2003-га, адразу пасля спектакля. Была ўжо гадзіна ночы, калі нечакана Алег Валяр’янавіч прыгадаў Быкава. Васіль Уладзіміравіч знаходзіўся ў той час у Бараўлянах.

Напярэдадні я званіў і прасіў сказаць словы падтрымкі Быкаву найвядомейшых расійскіх пісьменнікаў Грыгорыя Бакланава, Уладзіміра Вайновіча, Барыса Васільева, Данііла Граніна, Фазіля Іскандэра (калі сказаў пра тое Басілашвілі, ён заўважыў: «Гэта ўсё славы імяны і годныя людзі»). І вось цяпер пра тое ж папрасіў Алега Валяр’янавіча, і ён ахвотна пагадзіўся. Праўда, перадаць яго словы Быкаву я не паспеў — гаварылі мы ў ноч на 22 чэрвеня, праз некалькі гадзін Васіля Уладзіміравіча не стала.

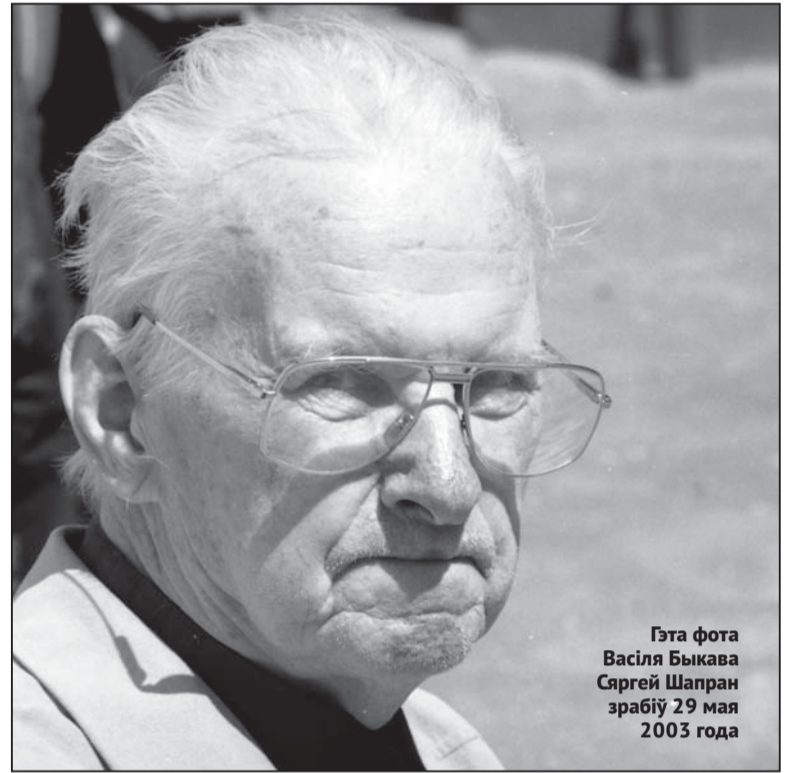
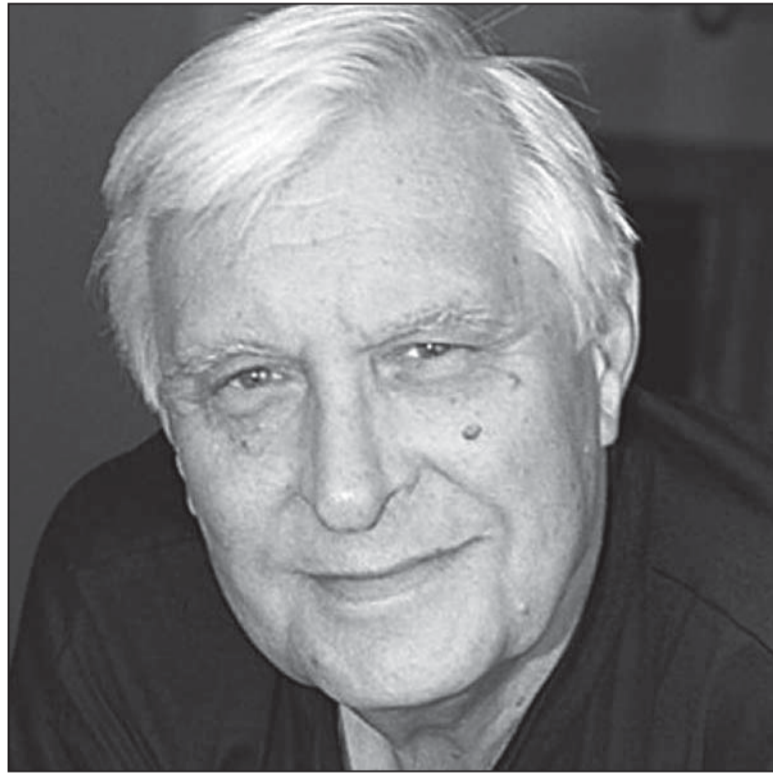
— Быкаў — вялікі пісьменнік, вялікі. Калі ўпершыню прачытаў «Мёртвым не баліць», я быў уражаны да глыбіні душы...

— **Алег Валяр’янавіч, ці помніце, калі гэта было? Аповесць упершыню ў перакладзе на рускую мову з’явілася ў «Новом мире» ў 1966 годзе...**

Сяргей ШАПРАН

— Гэты часопіс дасюль у мяне ёсць. Я быў уражаны мерай праўды, новай ступенню праўды. Быкаў прымусяў мяне адчуць пах снегу, ночы марознай... Ці «Круглянскі мост», напрыклад. Я і дасюль памятаю ўсю гэтую праўду пра вайну, праўду пра чалавечы ўзаемаадносіны. Быкаў навучыў нас адрозніваць, дзе дабро, а дзе зло. Ён адвёў нас ад прыдуманых фетышаў чалавечай праўды. Ён быў першым пісьменнікам. Так, вядома, раней за Быкава быў Салжаніцын з яго «Одним днём Ивана Денисовича», аднак павінен вам сказаць, што, параўноўваючы літаратурныя вяршыні Салжаніцына і Быкава, я стаўлю Быкава значна вышэй як літаратара, хоць Салжаніцын зрабіў вельмі шмат у літаратуры. Але па сваім літаратурным дары Быкаў, канешне, вялікі пісьменнік. Гэтаксама вялікім пісьменнікам

Гэта фота Васіля Быкава Сяргей Шапран зрабіў 29 мая 2003 года

быў і Юрый Трыфанаў — гэта ўжо пасля была цэлая пляеда паслядоўнікаў: Юрый Казакоў, Віктар Канецкі ды іншыя, аднак першым быў усё-такі Трыфанаў. Таксама і Быкаў быў першы — ён як вяршыня піраміды.

Вось ніяк не магу забыцца пра яшчэ адну яго аповесць — «Сотнікаў». Праўда, мне не падабаецца фільм, які быў зняты паводле гэтага твора, — там Сотнікаў як Ісус Хрыстос распяты. У Быкава ж гэтага няма — у Быкава звычайны чалавек, у нечым не вельмі нават і прыемны. І наколькі абаяльны другі герой «Сотнікава», просты і ўмелы! Аднак як гэты інтэлігент Сотнікаў знаходзіць у сабе сілу і мужнасць духу супрацьстаяць немцам і здраднікам! Гэта настолькі проста і пазнавальна! Калі кожнага разу чытаю Быкава, застаецца ўражанне, што я сам жыву на гэтым беларускім хутары ці пасярод тых балот...

Ці іншая аповесць (не памятаю назвы), калі бацьку раскулачылі, а яго сын працуе ў міліцыі, і яны ловяць бацьку, які хаваецца ў лесе. (Размова пра аповесць «Аблага». — С. Ш.) І вось гэты восеньскі, марозны лес, ужо без лісця, і вогнішча нельга раскласці, таму што дым моцна убачыць. І ён мерзне ў тым лесе, пакуль нарэшце не чуе сабак і разумее, што кола вакол яго звужаецца. І ён ідзе ў балота і трымаецца за галінку, каб не патануць, аднак чуе, як сын кажа: «А вы там пашуруйце!» І тады адпускае галінку і тоне... Справа нават не ў сюжэце, а ў тым, як напісаны гэты позні восеньскі беларускі лес, які ажно хрусціць ад прамёрзлай лістоты... Гэта выдатная літаратура, выдатная.

Наогул кажучы, у кожнага пісьменніка свая праўда, і асабліва гэта датычыць Быкава. Прычым калі гавару пра праўду Быкава, дык маю на ўвазе

праўду не толькі ідэалагічную, але і мастацкую. Менавіта Быкаў раскрыў гэтую праўду некаж зусім па-іншаму. Я ж сам ваенны хлопчык і помню вайну, і чытаў і «Дни и ночи» Сіманова, і «В окопах Сталинграда» Някрасава — гэта таксама было ўсё правільна, але напісана было на іншым узроўні. У творах жа Быкава ёсць і пах снегу, і пах вуліц і дамоў; усё ў яго вельмі проста, і немцы такія ж самыя людзі, як і мы, аднак яны вымушаны былі... Гэта ўсё-ткі настолькі забытаны і перамешаны! Аднак гэта і ёсць сапраўднае жыццё... І калі чытаў Быкава, дык вельмі шкадаваў, што кніга заканчваецца, што засталася толькі некалькі старонак, і кожнага разу адцягваў развітанне з творам.

І як можна было паставіць такога пісьменніка ў становішча, каб ён пакінуў радзіму?! (У 1998–2003 гадах Васіль Быкаў, не прымаючы той палітычны рэжым, які ўсталяваўся на Бе-

ларусі, вымушаны быў жыць за мяжой: у Фінляндыі, Германіі і Чэхіі. — С. Ш.) Быкаў — гэта не толькі гонар Беларусі, гэта сусветны гонар... Гэтак жа судзілі ў Ленінградзе і пасля адправілі на прымусовую працу вялікага паэта Іосіфа Бродскага. «Тунеядцем» яго называлі, а ён стаў нобелеўскім лаўрэатам і славу прынёс Расіі! Таксама і з Быкавым. Усё нарэшце паварочваецца супраць уладара. Але яны, гэтыя ўладары, не разумеюць гэтага. Не разумеюць, што ўсё павернецца супраць іх, супраць іх палітыкі. Гэта гаворыць толькі пра іх нізкую культуру, пра вельмі нізкую культуру... Каго будучы памятаць праз стагоддзі? Пушкіна ці Бенкендорфа? Бенкендорфа памятаюць толькі таму, што ён быў сучаснікам Пушкіна. А хто быў сучаснікам Мікеланджэла? — а хто ж яго ведае! Аднак быў жа нехта, нейкі папа Рымскі, які лічыўся тады ўладаром. А

Мікеланджэла кім быў у той час? — чарвяком... Так і з Быкавым.

Яны павінны разумець, што Пілат, які аддаў Хрыста на смерць, вядомы толькі таму, што вымыў Яму рукі і пашкадаваў Яго. Таму Пілат і побач з Хрыстом. Выключна таму. Таксама і з Васілём Быкавым будзе.

— **І Герастрат стаў вядомы толькі таму, што спаліў храм...**

— Так, а іначай быў бы невядомы. Вось у чым уся справа.

— **З вашага дазволу, Алег Валяр’янавіч, перадам вашы словы Васілю Быкаву.**

— Калі будзеце ў яго, я вас прашу... Ён мяне, напэўна, не ведае, але не ў гэтым справа. Я вас прашу: проста перадайце, што вось такі артыст жадае яму ўсялякіх даброт і каб ён паправіўся, каб жыў як мага даўжэй. Я нават не магу выказаць майго захаплення, майго пакланення перад гэтым магутным талентам і перад яго праўдай.

Беларусь зноў апошняя

Генадзь КЕСНЕР

Беларусь замкнула спіс краін-удзельніц Усходняга партнёрства ў Індэксе свабоды медыя за першае паўгоддзе бягучага года. На першым месцы ў рэйтынг — Грузія, за ёй ідуць Малдова, Украіна ды Арменія. У хвасце — Азербайджан і Беларусь.

Штокартальны Індэкс свабоды медыя Усходняга партнёрства — частка праекта ЕаР

Media Freedom Watch, які ажыццяўляе арганізацыя «Інтэрньюс-Украіна» ў партнёрстве з няўрадавымі арганізацыямі ў пяці іншых краінах Усходняга партнёрства. Індэкс вылічваецца шляхам падсумоўвання атрыманых краінамі балаў па чатырох катэгорыях — «Палітыка», «Практыка», «Тэлерадыё-вяшчанне», «Інтэрнэт і новыя медыя». Удзельнічаюць у складанні рэйтынга каля шасцідзясяці экспертаў (іх імёны не агучваюцца) у галіне СМІ.

Па словах намесніка старшыні Беларускай асацыяцыі журналістаў (БАЖ) Андрэя Бастунца, пасля мінулага года існавала інтрыга, звязаная з

тым, што Беларусь магла пакінуць апошняя месца ў індэксе. Але гэтыя спадзяванні былі звязаныя не з тым, што сітуацыя ў Беларусі палепшала. «На гэта магло б паўплываць пагаршэнне сітуацыі ў іншых краінах, у першую чаргу ва Украіне і Азербайджане. Ва Украіне масава парушаліся правы журналістаў падчас падзеяў на Майдане і на ўсходзе гэтай краіны, а ў Азербайджане моцна ўзмацніўся ціск на грамадскіх актывістаў, праваабаронцаў і журналістаў, — адзначыў Бастунец. — Апошняя месца Беларусі ў Індэксе тлумачыцца тым, што заканадаўства аб СМІ застаецца кепскім».

6 КАСТРЫЧНІКА, ПАНЯДЗЕЛАК

1 БЕЛАРУСЬ
06.00, 07.20, 08.15 Добрай раніцы, Беларусь!
07.00, 08.00 (з сурдаперакладам), 09.00, 12.00, 15.00, 19.00, 00.15 Навіны.

16.00 Нашы навіны.
16.10 Навіны спорту.
16.15 «Час пакажа».
16.50 «Давай пажэнімся!».

22.30 «24 гадзіны».
22.55 «СТБ-спорт».
23.00 «Ваенная таямніца».

2 БЕЛАРУСЬ
07.00 Раніца.
09.00 Тэлебарометр.
09.05 Меладраматычны серыял «Сашка» (Украіна).

06.00, 07.30, 10.30, 13.30, 16.30, 19.30, 22.30 «24 гадзіны».
06.00 «24 гадзіны».
06.10 «Міншчына».

3 БЕЛАРУСЬ
07.20 «Дабрананак».
07.50 «Хачу ўсё ведаць!». Навукова-папулярны відэааспіс для дзяцей.

15.35 «Эбятэжаны Саўка». Кароткаметражны фільм.
16.05 «Эпоха». Станіслаў Панятоўскі.
16.55 «Свет прыроды». Воўк па мянушцы Тэр.

5 БЕЛАРУСЬ
07.50 Футбол. Чэмпіятат Англіі. «Чэлсі» - «Арсенал».
09.40 Футбол. Чэмпіятат Беларусі. «Гомель» - «БАТЭ».

БЕЛСАТ tv
07.00 ПраСвет (інфармацыйна-публіцыстычная праграма).
07.35 Зона «Свабоды» (аналітычная праграма).

09.25 «Mad Men. Утрапёныя-2», серыял.
10.15 Дакументальная гадзіна: «Пражская вясна», дакументальна-пастаноўчы фільм, 2008 г., Аўстрыя.
11.55 ПраСвет (інфармацыйна-публіцыстычная праграма).

7 КАСТРЫЧНІКА, АЎТОРАК

1 БЕЛАРУСЬ
06.00, 07.20, 08.15 Добрай раніцы, Беларусь!
07.00, 08.00 (з сурдаперакладам), 09.00, 12.00, 15.00, 19.00, 00.50 Навіны.

15.15 «Час пакажа».
16.00 Нашы навіны.
16.10 Навіны спорту.
16.15 «Час пакажа».

00.00 «Аўтапанарама».
00.20 «Водбіскі». Серыял.

2 БЕЛАРУСЬ
07.00 Раніца.
09.00 Тэлебарометр.
09.05 Меладраматычны серыял «Сашка» (Украіна).

06.00 «24 гадзіны».
06.10 «Міншчына».
06.20 «Раніца. Студыя добрага настрою».
07.30 «24 гадзіны».

3 БЕЛАРУСЬ
07.15 «Дабрананак».
07.50 «Хачу ўсё ведаць!». Навукова-папулярны відэааспіс для дзяцей.

13.45 «Джаз-панарама». Канцэрт.
14.35 «Размаўляем па-беларуску». Тэлевіктарына.
15.05 «Жарабя». Кароткаметражны фільм.

5 БЕЛАРУСЬ
07.30 Футбол. Чэмпіятат Англіі. Агляд тура.
08.55 Час футболу.
09.40 Хакей. КХЛ. «Дынама» (Рыга) - «Дынама» (Мінск).

БЕЛСАТ tv
07.00 Інфармацыйна-публіцыстычны блок.
07.20 Форум (ток-шоу): Спыніць нельга глядзець.

12.40 Інфармацыйна-публіцыстычны блок.
13.00 Форум (ток-шоу): Спыніць нельга глядзець.
13.40 Інфармацыйна-публіцыстычны блок.
14.10 Аб'ектыву.

Фемінісцкая вясна, якая прыйшла ўвосень

Алег НОВІКАЎ

Набраўшы 14 верасня на парламенцкіх выбарах у Швецыі 4% галасоў выбаршчыкаў, партыя «Фемінісцкая ініцыятыва» вывела рух феміністак у Еўропе на новы якасны ўзровень.

Фемінізм з яго канцэптам роўнасці супрацьпастаўляюць мужчынскай палітычнай культуры, якая дамінуе ў калідорах улады. Рух за большую прысутнасць жанчын ва ўладзе бачыцца шмат каму як рэальны інструмент руху грамадства ў бок большай дэмакратыі і талерантнасці

У далёкім 1980 годзе ды-джей рускай службы BBC Сева Наўгародцаў жартоўна пераклаў назву песні «АВВА» «Super trouper» як «Выдатнік парашутна-дэсантных войскаў», напэўна з-за тэмы ўдзелу СССР у афганскай вайне. Песню пасля гэтага ў СССР адразу забаранілі, хаця меламаны не разумелі падстаў для рэпрэсій — па-першае, «Super trouper» ніякі не «дэсантнік», а прыбор для асвятлення, а па-другое, у палітыку музыкі «АВВА» ніколі не лезлі.

Аднак гэта было амаль 35 гадоў таму. Цяпер «АВВА» дакладна ўтрымлівае палітычны падтэкст. Адзін з удзельнікаў гурта Бені Андэрсан ахвяраваў партыі «Фемінісцкая ініцыятыва» (F) мільён шведскіх крон (каля 200 тысяч долараў). Тое ахвяраванне, напэўна, зрабіла ўскосны ўнёсак у сенсацыйны прарыў FI, якая 14 верасня атрымала 4% на выбарах у Рыксдаг (парламент Швецыі). Такім чынам, «Фемінісцкая ініцыятыва» стала першай фемінісцкай партыяй, якая здолела прайсці ў нацыянальны парламент у краінах Еўрасаюза. З улікам таго, што раней увесну партыя атрымала 5,3% на выбарах у Еўрапарламент, некаторыя палітолагі кажуць пра выразны трэнд «фемінізацыі» шведскай і, магчыма, еўрапейскай палітыкі.

«Фемінісцкая вясна, якая прыйшла ўвосень», — пракаментавала адна з газет палітычны працэс у Швецыі.

Грошы ад саліста «АВВА», безумоўна, не з'яўляюцца галоўным фактарам перамогі. Поспех «Фемінісцкай ініцыятывы» звязаны з сацыяльнымі і культурнымі зменамі ў шведскім грамадстве, якія робяць палітычны фемінісцкі рух запатрабаваным не толькі з боку свядомых жанчын, але і вялікай часткі грамадства, уключаючы моцны пол.

Праўда, чыста фемінісцкай рыторыкі ў рэкламных матэрыялах «Фемінісцкай ініцыятывы» хапае. Як ні дзіўна, праявы гендэрнай няроўнасці прысутнічаюць і ў, па нашых мерках, вельмі прагрэсіўнай Швецыі. Напрыклад, заробак жанчын у сярэднім на 14–16% ніжэйшы, чым у мужчын. Нездарма адной з самых гучных акцый FI ў свой час стала публічнае спаленне сабраных жанчынамі 100 тысяч крон на знак пратэсту супраць дыскрымінацыі ў заробках.

Аднак наўрад ці выключна жаночая тэма вывела створаную ў 2006 годзе партыю з лігі палітычных маргіналаў (на першых выбарах «Фемінісцкая ініцыятыва» стабільна атрымлівала 0,6–1%) у палітычны бамонд. Інтэрэсу да FI

амерыканскі рэп-музыка Фарэл Вільямс. Зразумела, што паслядоўная антырасісцкая пазіцыя надала FI сімпатыю тых шведаў, якія маюць эмігранцкія карані. А гэтая катэгорыя грамадзянаў Швецыі зараз складае каля 15% насельніцтва.

Крытыкі FI лічаць, што фемінісцкі агітпроп, наадварот, спрыяў росту папулярнасці ўльтраправых. Вялікі адмоўны рэзанас у кансерватыўнай часткі грамадства выклікала ініцыятыва «мужчынскага падатку»: спецыяльнага падатку, які павінны плаціць усе шведскія мужчыны ў фонд дапамогі жанчынам-ахвярам звалтаванняў. Таксама «Фемінісцкая ініцыятыва» не супраць палігамных сем'яў. Падчас выбарчых дэбатаў агучвалася ідэя надаваць удзельнікам полавага акту прававы статус сужонкак. Такі крок, на думку феміністак, мог знізіць статыстыку звалтаванняў, бо аўтаматычна робіць ахвяру гвалту суб'ектам сямейнага права і надае правы звалтаванай на частку маёмасці гвалтаўніка.

Каб выказаць пратэст супраць гэтых і іншых «вычварэнскіх» праектаў FI, шматлікія кансерватары галасавалі за «Шведскіх дэмакратаў», якія найбольш «бадаліся» з феміністкамі падчас выбарчых ток-шоў.

Крытыкуюць «Фемінісцкую ініцыятыву» і за сектанцтва. Партыя адмовілася ўваходзіць у агульны блок левых партый (сацыял-дэмакраты, «зялёныя» і левыя). У выніку 4% галасоў, якія дасталіся феміністкам, не дазволілі левым атрымаць большасць у парламенце. Цяпер для фармавання кабінета ім давядзецца дзяліцца партфелямі з адной з правацэнтрыйскіх партый, вынікам чаго можа быць карэкцыя ўрадавай праграмы, а менавіта памеры інвестыцый ў «сацыялку», што было каньком левай прапаганды на выбарах.

Што чакае FI далей? На гэты конт няма адзінага пункту гледжання. Ёсць думка, што фемінісцкі стануць копіяй партыі шведскіх «піратаў», чые лозунгі вельмі пераклікаюцца з «Фемінісцкай ініцыятывай». «Партыя піратаў» таксама гучна заявіла пра сябе 6–7 гадоў таму, калі ўвайшла ў Еўрапарламент. Аднак развіццё поспеху яны не здолелі і паступова інтэгрваліся ў рух «Зялёных». Той жа сцэжкай, на першы погляд, ідуць і феміністкі, якія, па сутнасці, не маюць з «Зялёнымі» вялікіх праграмных разыходжанняў. Іншымі словамі, поспех «Фемінісцкай ініцыятывы» — гэта толькі забаўны эпизод, выкліканы часовай кан'юктурой.

Адваротны тэзіс заключаецца ў тым, што FI мае патэнцыял стаць партыяй мейнстрыму перш за ўсё за кошт крызісу даверу да старых партый як складовых палітычнай сістэмы, што цяпер яўна патрабуе радыкальных рэформаў. Замацаванню феміністак у сур'ёзнай палітыцы павінен дапамагчы і ўздым фемінісцкага руху ў свеце, выкліканы навінамі са Швецыі. Сапраўды, рэакцыяй на поспех FI ў шматлікіх краінах ЕС сталі заклікі да стварэння аналагічных партый.

ПАЛІТЫКІ ТЫДНЯ

Міхаіл Саакашвілі

У грузінскіх СМІ з'явілася інфармацыя пра тое, што ЗША адмовілі экс-прэзідэнта Грузіі Міхаілу Саакашвілі ў прадастаўленні рабочай візы. Калі Саакашвілі сапраўды адмоўлена ў атрыманні рабочай візы ў ЗША, фактычна гэта азначае, што ён не зможа больш разлічваць на палітычны прытулак у гэтай краіне, у якім ён цяпер так мае патрэбу. Як вядома, на радзіме аўтара «рэвалюцыі ружаў» дакладна чакае турма. Там супраць Саакашвілі распачата адразу некалькі крымінальных спраў. Яго падазраюць у перавышэнні паўнамоцтваў пры разгоне мітынгаў у Тбілісі 7 лістапада 2007 годзе, датычнасці да разгрому тэлекампаніі «Імеды», а таксама прысваенні маёмасці памерлага алігарха Бадры Патаркашвілі.

Аднак падаецца, што гэта толькі кветачкі. Стала вядома, што пракуратура Грузіі прыняла рашэнне аб эксгумацыі цела экс-прэмера Зураба Жваніі, які памёр у 2005 годзе пры незразумелых абставінах (лічыцца, што прэмер атруціўся газам). Нябожчык быў папличнікам Саакашвілі па арганізацыі рэвалюцыі, аднак з часам іх адносіны пагоршыліся. Яшчэ ў 2005 годзе журналісты пісалі пра магчыму датычнасці «Мішыко» да забойства Давіда, аднак следства адмовілася ад гэтай версіі. Прэса не сумняваецца, што эксгумацыя Жваніі патрэбна новай грузінскай уладзе для таго, каб павесіць на Саакашвілі яшчэ і «макруху».

Найіб Карым

Лідар партыі «Новыя лібералы» Найіб Карым мае ўсе шансы ўвайсці ў гісторыю як магішчык нямецкага лібералізму. Прынамсі, цяжка сказаць, як «Вольныя дэмакраты» (FDP) — вядучая ліберальная партыя ФРГ — змогуць існаваць пасля таго, што задумаў Карым.

Ён стварыў на базе часткі яе сябраў новую партыю — «Новыя лібералы», устаноўчы сход якой прайшоў 27 верасня. Новая партыя, на думку яе ініцыятараў, павінна перагледзець усе старыя догмы лібералізму, і перш за ўсё адмовіцца ад культуры рынкавай гаспадаркі. Толькі за кошт левага рэвізіянізму нямецкі лібералізм, як лічаць новыя лібералы, можа выйсці з цяперашняга крызісу.

Сапраўды, FDP пасля правалу на парламенцкіх выбарах мінулага года, калі партыя ўпершыню з 1949 года не прайшла ў Бундэстаг, церпіць правал за правалам. На апошніх трох зямельных выбарах ліберальная павестка дня карысталася падтрымкай каля 3% выбаршчыкаў. Цяжка сказаць, наколькі ініцыятыва Карыма ёсць панацэяй ад калапсаў лібералаў, аднак пазіцыі FDP ён дакладна падарве. Між тым, кіраўніцтва FDP разглядае феномен «Новых лібералаў» выключна як бунт сваёй гамбургскай секцыі.

Рула Гані

Першая лэдзі Афганістана Рула Гані, як піша прэса, зрабіла сапраўдную феміністычную рэвалюцыю: падчас прэзідэнцкай інагурацыі 29 верасня знаходзілася на сцэне побач з мужам. Ніколі ў папярэднія гісторыі Афганістана жонкі прэзідэнтаў або лідараў краіны не з'яўляліся на публіцы разам са сваёй моцнай паловай.

Прэса таксама акцэнтуюе ўвагу: у сваёй прамове новы прэзідэнт выказаў падзяку жонцы, што таксама вельмі незвычайна для Усходу. Праўда, сярод каментатараў няма кансенсусу наконт таго, ці будучы афганкі капіваць стыль новай першай дамы. Справа ў тым, што ў Афганістане дамінуе іслам, а Рула — хрысціянка амерыканска-ліванскага паходжання.

Дарэчы, інагурацыя афганскага прэзідэнта 29 верасня ўвойдзе ў аналы не толькі з-за публічнага з'яўлення першай лэдзі. Як сцвярджаюць гісторыкі, гэта быў першы выпадак мірнай перадачы ўлады за ўсю гісторыю краіны. Таксама ўпершыню ў гісторыі Афганістана былі кіраўнік краіны, пасля таго, як пазбавіўся ўлады, застаўся жывы.

Тату з нацыянальнай эстэтыкай

Анатоль МЯЛЬГҀЙ

Прадстаўнікі беларускага року павінны рабіць беларускія татуіроўкі. У Мінску прайшоў другі музычны TATTOO-FEST.

Спачатку TATTOO-FEST быў задуманы як супольны праект прадстаўнікоў некалькіх творчых напрамкаў: майстры тату мусілі дэманстраваць сваё ўмельства і мастацкі густ, а музыканты — музычныя кампазіцыі і прыхільнасць да ўпрыгожвання свайго цела. Але ў гэтым годзе II TATTOO-FEST быў пабудаваны па іншай схеме. Татуіроўшчыкі правялі сваю канвенцыю ў сталічным Палацы чыгуначнікаў, а музыканты свой музычны TATTOO-FEST — у мінскім клубе «RE:PUBLIC».

Арганізатар і натхняльнік гэтага фэсту, майстар татуіроўкі, па большасці нацыянальнага каларыту, лідар гурта «ZNICH» Аляксандр Таболіч патлумачыў, што фестываль павінен прадэманстраваць тое, што прадстаўнікі беларускага року павінны рабіць сапраўды беларускія па тэматыцы татуіроўкі. У якасці доказу сваёй пазіцыі ён прадэманстраваў асабістыя дызайнерскія напрацоўкі ў гэтай галіне мастацтва — тату-аб'екты на аснове старажытнага беларускага арнаменту, які ў Аляксея «набіты» на руцэ, і выяву казачнага Цмока на плячы.

Тым часам распачалася фестывальная праграма. Першымі на сцэну быў запрошаны гурт «SAMADO BRATA», які выконваў жывы цяжкі рок з дамешкамі поп-музыкі, фолку, панку, з сола на акардэоне і вакалам, які граў гэтым разам інструментальную функцыю. «Песня пра маму», «Песня пра страшнае» і іншыя творы гурта патроху разваршвалі публіку, якая завітала на TATTOO-FEST. Адзначу вакаліста гурта, які ў сваіх спевах выкарыстоўваў эфект кантрасту: то спяваў гроўлам, то фальцэтам, а тое і чытаў запраўскі рэп пад metal-суправаджэнне сваіх калегаў-музыкантаў.

Магілёўская легенда — скапанк-гурт «ZATOCZKA» выйшаў на сцэну клуба ў добрым гуморы, хоць публіка працягвала збірацца. Баявога настрою музыкантам надаў факт узнагароды лідара гурта Макса спецыяльным дыпламам і прызам за лепшую па выніках інтэрнэт-га-

Гурт «ZATOCZKA»

Конкурс тату сярод дзяўчат

ласавання татуіроўку рок-музыканта. «ZATOCZKA» ў сваёй рэзкай і гучнай рок-н-рольнай манеры выканала шэраг хітоў са свайго рэпертуару — кампазіцыі сацыяльнай скіраванасці «Я нарадзіўся тут», «Аборт», «Свабода», «Заточка». Трэба адзначыць, што мінская публіка добра ведае гэтую каманду і заўсёды сустракае яе бурнымі эмоцыямі і апладысмантамі. Тое ж здарылася і гэтым разам.

З берасцейскім гуртом «TERRAKOD» слухачам і аўтару гэтых радкоў давялося шчыльна пазнаёміцца на фэсце «Амбасовішча-2014». Там гурт некалькі разоў згубіўся сярод больш вядомых і спрактыкаваных у фестывальнай стыхіі каманд. Але цяпер, на TATTOO-FEST, музыканты быццам расправілі плечы: гурт загучаў зладжана, прафесійна, і іх folk-metal пад беларускую

дуду адрады ў зале клуба атмасферу разняволенасці і ўнутранай свабоды. Гэтаму спрыялі і даволі прафесіянальныя спеы вакалістаў гурта — Касі Леванюк і Байсана, якія спявалі паасобку ў розных вакальных манерах — экстрэмальным і фальклорным. Гэтая ўзаемазамыняльнасць і кантрастнасць надавала такім кампазіцыям гурта, як «Пакой 101», «Мята», «Брудныя танцы» арыгінальнасці і драйву.

Гурт «NAKA» і яе лідар Наста Шпакоўская прадставілі публіцы шэраг сваіх беларускамоўных кампазіцый: «Бяжы», «Муза», «Пагоня». Здавалася б, толькі засталася пачуць знакамітую купалаўска-мулявінскую «Малітву», каб забыцца на тое, што тэлевізійныя беларускія музыканты працуюць у рэчышчы «рускага рока». Але не, пакуль «NAKA» жыве на «дзе душы», і гэты

Аляксандр Памідораў распавядае пра свае тату

Гурт «SAMADO BRATA»

парадокс разрывае іх творчасць на нераўназначныя часткі. Да прыемнасцяў трэба аднесці той факт, што ў дзень правядзення TATTOO-FEST Наста Шпакоўская адзначала свой дзень народзінаў і прымала з гэтай нагоды шматлікія віншаванні як ад музыкаў, так і ад слухачоў.

Наступныя ўдзельнікі TATTOO-FEST'А — англамоўныя metal-гурты «VERSUS7», «CLAN», «EVTANAZIA A.D.», «EXEGUTOR» адрозніваліся толькі стылявымі нюансамі экстрэмальнай музыкі (меладэт, трэш, метал-кор) і тым, што рознымі шляхамі імкнуліся зрабіць якаснае рок-шоў. Адны з дапамогай хэббэнга (рытмічнага матляння доўгімі валасамі), другія каверамі на класікаў «JUDAS PRIEST» «Breaking the Law», выхадам да слухачоў на танцпол з гітарамі і мікрафонамі... Іншыя ж — сумеснымі трэкамі. Напрыклад, гурт «EXEGUTOR» з Аляксандрам Памідоравым стварылі хіт «Латруга», у якім

сатырычнымі сродкамі высмейваецца прыхільнасць некаторых беларусаў да п'янства.

Shamanic-folk metal гурт «FOLCORE» здзівіў не першы раз. Такое ўжо здаралася на «Купальскім фэсце», калі каманда і яе лідар і гітарыст Павел скаралі слухачоў вулканічнай энергетыкай, і ў той жа час меладычнанасцю і шчырасцю выканання кампазіцый, кшталту «Да зорак шлях». Гурт толькі выігравае, запрашаючы такіх вакалістаў, як Э. Стэльмашонак, вядомай сталічным слухачам па гурту «OMUT». Дадатковую экспрэсію гучанню каманды надае нямецкая (шкада, не беларуская) дуда — дудэльзак. Трэба адзначыць, што сэт гурта «FOLCORE» стаў адным з самых яркіх і замацаваў каманду ў ліку адных з перспектыўных калектываў экстрэмальнага накірунку.

Ну а далей слухачоў чакаў сюрпрыз: падчас сэту гурта «ZNICH», калі музыканты і іх лідар Аляксандр Таболіч выканалі шэраг хітоў з рэпертуару гэтай легенды айчыннага rap-metal, на сцэну ўзняўся лідар гурта «LITVINTROLL» Андрэй Апановіч. Аляксандр Таболіч прапанаваў калегу па «металічнаму цэху» разам праспяваць колькі песень з рэпертуару «ZNICH». Гэта былі хітовыя кампазіцыі «Язычнік Я», «Крыжы-абярэгі». Дуэт Таболіч — Апановіч надаў кампазіцыям новыя вакальныя фарбы і выклікаў у слухачоў шмат станоўчых эмоцый.

Трэба адзначыць, што на TATTOO-FEST была прадстаўлена рэдкае адгалінаванне бодзі-арта — body suspension — мастацтва падвешвання (!) жаночага цела. Гэтае шоў таксама прыцягнула шмат увагі наведвальнікаў клуба «RE:PUBLIC».

Як аб'яцалі арганізатары фэсту, па выніках інтэрнэт-галасавання былі адзначаны самыя выдатныя татуіроўкі беларускіх рок-музыкантаў. Дыпламы і кнігі «222 альбомы беларускага року і ня толькі...» былі ўручаны альбо накіраваны Максу з гурта «ZATOCZKA», З. Афанасенку з гурта «AMAROKA», Русі з гурта «SHUMA», С. Міхалку з гурта «BRUTTO», А. Таболічу з гурта «ZNICH» і іншым выканаўцам. Прыемна, што сумесная кніга аўтара гэтых радкоў і вядомага беларускага журналіста і рок-паэта В. Мартыненкі «222 альбомы беларускага року і ня толькі...» будзе радаваць тых выканаўцаў, якім яна прызначалася ад пачатку.

Новы Час

Агульнапалітычная штотыднёвая газета
novychas.info

Выдаецца з сакавіка 2002 г.

Галоўны рэдактар
Кароль Аляксей Сцяпанавіч

ЗАРЭГІСТРАВАНА Міністэрствам інфармацыі РБ. Пасведчанне аб дзяржаўнай рэгістрацыі № 206 ад 20 ліпеня 2009.

ЗАСНАВАЛЬНІК Мінская гарадская арганізацыя ГА ТБМ імя Ф.Скарыны. Адрас. 220005, г. Мінск, вул. Румянцава, 13. Тэл. (+375 17) 284 85 11.

ВЫДАВЕЦ Выдавецкае ўнітарнае прадпрыемства «Час навінаў». Пасведчанне ад 25.04.2014 г.

АДРАС РЭДАКЦЫІ І ВЫДАЎЦА 220113, г. Мінск, вул. Мележа, 1-1234. Тэл. +375 29 986-38-05, +375 17 268-52-81 novychas@gmail.com; novychas.info

НАДРУКАВАНА ў друкарні УП «Плутас-Маркет». г. Мінск, вул. Халмагорская, 59 А. Замова № 1321

Падпісана да друку 3.10.2014. 8.00. Наклад 7000 асобнікаў. Кошт свабодны.

Рэдакцыя можа друкаваць артыкулы з дзеля палемікі, не падзяляючы пазіцыі аўтараў. Пры выкарыстанні матэрыялаў газеты спасылка на «Новы Час» абавязковая. Рукапісы рэдакцыя не вяртае і не рэагуе на мастацкія творы. Чытацкая пошта публікуецца паводле рэдакцыйных меркаванняў.